

Lördag 11 december 1948

Fritt efter Nils Ferlin

(“EN LITEN KONSTNÄR”)

PÅ FEMTIOÅRSDAGEN

Vinden är vresig, natten sen:
Var god mot en liten kullersten!
Ty önskar han något för egen del
är det bara ett muskelspel.

Det skulle han göra små ryckningar med
tills kullerstensåsen rasade ned.
Och flis skulle ramla i hundra år
i häpnad för skredets spår.

Vresig är vinden, natten sen:
Han damp i tjärnen, vår kullersten.
Dock snart ska han stiga som kork i höjd
och flyta omkring så hjärtans förnöjd.

Då blir det att ryktas i skog och mark:
En märklig sten! — Som jag gav en spark:
Han vacklade, strax blev brak och vin:
— En stor lavin!

Så kunde det ryktas i skogens sus
— Fastän vind är vind och grus är grus
så att troligt är att vår kullersten
håller sig still i natten sen.

Håller sig still — precis som vi,
och aldrig blir något stenparti.
Utän bara får ligga — rund som ett ägg,
som vi, med mossor till skägg.

GUNNAR EKELOF.